

EXPUNERE DE MOTIVE

la proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind modificarea tarifelor de portare a numerelor

Decizia președintelui ANRC nr. 144/2006 privind implementarea portabilității numerelor, modificată și completată prin Decizia președintelui ANRCTI nr. 3.443/2007, a stabilit condițiile în care se realizează portabilitatea numerelor în România. Aceste condiții au vizat atât stabilirea procedurii ce urmează a fi aplicată de furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului pentru a asigura propriilor abonați posibilitatea de a-și porta numărul, cât și anumite condiții tehnice și economice care să faciliteze portabilitatea. Dintre condițiile economice, cele mai importante au vizat stabilirea tarifelor de gros pe care furnizorul acceptor le datorează furnizorului donor, pentru fiecare număr portat. Conform art. 19 din Decizia președintelui ANRC nr. 144/2006, nivelul maxim al tarifului pentru fiecare număr portat este de:

- 13 euro, în cazul portabilității numerelor geografice și numerelor independente de locație și al portabilității numerelor nongeografice, altele decât cele pentru servicii de telefonie mobilă, respectiv

- 11 euro, în cazul portabilității numerelor nongeografice pentru servicii de telefonie mobilă.

Acest tarif de portare era destinat să acopere costurile¹ furnizorului donor generate de portarea numărului la furnizorul acceptor.

La momentul respectiv, autoritatea a stabilit nivelurile maxime ale tarifelor de portare prin metoda benchmark, pe baza informațiilor din Al 10-lea Raport al Comisiei Europene privind reglementarea și piețele europene de comunicații electronice (02.12.2004). Tarifele luate în considerare atunci erau tarife practicate în state care dobândiseră experiență în furnizarea serviciului de portabilitate a numerelor și care utilizau soluții tehnice și operaționale moderne, similare celor ce urmau a fi adoptate și de furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului din România. Așadar, aceste tarife constituiau o aproximare realistă a costurilor furnizorului donor cu portarea unui număr.

În cursul anului 2009, autoritatea a comparat tarifele de portare cu cele practicate în alte state europene și a ajuns la concluzia că este necesară o revizuire a tarifelor stabilite prin Decizia președintelui ANRC nr. 144/2006.

¹ Costurile de portare pentru fiecare număr reflectă activitățile tehnice, operaționale și administrative care sunt efectuate pentru fiecare cerere de portare. Acestea includ costurile generate de activitățile tehnice (realizarea portării numărului respectiv), operaționale și administrative, precum și costurile legate de actualizarea bazelor de date locale utilizate și a bazei de date centralizate. Pentru o detaliere a costurilor de portare a se vedea art. 6.2 din anexa la Decizia președintelui ANRCTI nr. 3.444/2007 privind adoptarea Condițiilor tehnice și comerciale de implementare a portabilității numerelor.

La împlinirea unui an de la lansarea² în România a serviciului de portabilitate a numerelor, din numărul total de 157.041 de portări realizate, circa 67% (105.745) erau numere pentru servicii de telefonie la puncte mobile, în timp ce în segmentul telefoniei la puncte fixe erau portate 51.291 de numere și 5 numere nongeografice cu acces gratuit pentru apelant.

Prin urmare, având în vedere numărul anual relativ mic de portări și impactul limitat al tarifelor de portare asupra fiecărui furnizor acceptor, autoritatea propune să utilizeze în continuare metoda benchmark pentru stabilirea nivelului maxim al tarifelor de portare, considerând că eforturile generate de utilizarea unor metode de determinare a tarifelor pe baza costurilor nu ar fi semnificativ depășite de beneficiile stabilirii tarifelor de portare în funcție de costuri.

Deoarece cel mai recent Raport al Comisiei Europene privind reglementarea și piețele europene de comunicații electronice nu conținea informații complete privind tarifele de portare din fiecare stat membru, ANCOM a utilizat rețeaua de contact a Grupului Reglementatorilor Independenți³ (IRG) pentru a colecta informațiile de interes. Astfel, în data de 22 octombrie 2009 a fost transmis electronic un chestionar către celelalte 33 de autorități de reglementare membre IRG, care au fost rugate să indice care este nivelul tarifului de portare, în cazul în care este practicat un astfel de tarif și în caz afirmativ, dacă acesta este impus de autoritatea de reglementare.

În perioada 22 octombrie – 3 decembrie 2009, s-au primit 24⁴ de răspunsuri la acest chestionar. Tarifele comunicate au fost cele în vigoare în perioada respectivă. Aceste informații au fost completate parțial cu date de pe pagina securizată de internet a Cullen International. Cu toate acestea, nu au fost disponibile niciun fel de informații referitoare la tarifele de portare din Islanda și Liechtenstein.

Tariful de portare a numerelor geografice, a numerelor independente de locație și a numerelor nongeografice, altele decât cele pentru servicii de telefonie mobilă.

În analiza benchmark⁵ efectuată au fost incluse tarifele de portare practicate în următoarele state: Austria, Belgia, Bulgaria, Croația, Cipru, Finlanda, Franța, Grecia, Ungaria, Irlanda, Italia, Letonia, Macedonia, Malta, Olanda, Norvegia, Portugalia, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Elveția, Marea Britanie.

Nu au fost incluse în analiza benchmark tarifele practicate în următoarele state, din motivele expuse mai jos:

² Serviciul de portabilitate a numerelor este disponibil în România din data de 21 octombrie 2008.

³ Grupul Reglementatorilor Independenți (IRG) are drept obiectiv principal armonizarea practicilor de reglementare la nivel european. IRG funcționează ca asociație fără scop lucrativ aflată sub incidența legii belgiene (Groupe de Régulateurs Indépendants a.s.b.l.), având ca membri fondatori autoritățile naționale de reglementare din domeniul comunicațiilor electronice din 34 de state europene, printre care și România. Printre principalele obiective ale IRG se numără: cooperarea, asistența tehnică reciprocă și schimbul de informații între membri, implementarea și aplicarea consistentă de către membri a cadrului de reglementare european pentru rețele și servicii de comunicații electronice, dezvoltarea de bune practici de reglementare în sectorul comunicațiilor electronice din Europa etc.

⁴ Austria, Croația, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Macedonia, Malta, Olanda, Norvegia, Portugalia, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Elveția, Turcia și Marea Britanie.

⁵ Vezi tabelul 1 din Anexa 1 la prezentul document.

- în Cehia, Danemarca, Polonia și Turcia tarifele de portare nu sunt reglementate, acestea stabilindu-se prin negociere între părți. Nu au fost disponibile informații privind nivelul tarifelor practicate;

- pentru Luxemburg nu au fost disponibile niciun fel de informații;

- în Estonia, Germania și Lituania nu se practică tarife de portare între operatori. Deoarece costurile aferente portării se recuperează în aceste cazuri prin alte metode decât cele propuse în România, nu este asigurată comparabilitatea necesară includerii în analiza benchmark.

În plus, tarifele practicate în Ungaria și în Marea Britanie, deși nu sunt reglementate, fiind stabilite prin negociere între părți, variază între 4,69 euro și 9,62 euro în Ungaria, respectiv între 0,53 euro și 7,78 euro în Marea Britanie. În ambele situații au fost luate în considerare cele mai mici tarife.

Astfel, pe baza datelor disponibile pentru categoriile de numere avute în vedere, ponderate cu populația⁶, a rezultat un tarif mediu de 7,13 euro/număr portat.

Având în vedere cele prezentate mai sus, ANCOM propune ca nivelul tarifului de portare a numerelor geografice, a numerelor independente de locație și a numerelor nongeografice, altele decât cele pentru servicii de telefonie mobilă, să fie de **7 euro** pentru fiecare număr portat.

Tariful de portare a numerelor nongeografice pentru servicii de telefonie mobilă.

Au fost incluse în analiza benchmark⁷ efectuată tarifele de portare practicate în următoarele state: Austria, Belgia, Bulgaria, Croația, Cipru, Finlanda, Grecia, Irlanda, Letonia, Luxemburg, Macedonia, Malta, Olanda, Norvegia, Portugalia, Slovacia, Slovenia, Suedia, Elveția, Turcia.

Nu au fost incluse în analiza benchmark tarifele practicate în următoarele state, din motivele expuse mai jos:

- în Cehia, Danemarca, Ungaria și Polonia tarifele de portare nu sunt reglementate, acestea stabilindu-se prin negociere între părți. Nu au fost disponibile informații privind nivelul tarifelor practicate;

- în Estonia, Germania, Lituania, Franța, Italia, Spania și Marea Britanie nu se practică tarife de portare între operatori. Deoarece costurile aferente portării se recuperează în aceste cazuri prin alte metode decât cele propuse în România, nu este asigurată comparabilitatea necesară includerii în analiza benchmark.

În ceea ce privește tarifele practicate în Letonia și în Malta, acestea nu sunt reglementate, fiind stabilite prin negociere între părți. Însă, din datele disponibile, a rezultat că acestea variază între 7,91 euro și 19,38 euro în Letonia, respectiv între 9,32 euro și 13,98 euro în Malta. În ambele situații au fost luate în considerare cele mai mici tarife.

Astfel, pe baza datelor disponibile, ponderate cu populația⁸, a rezultat un tarif mediu de 5,07 euro/număr portat.

⁶ A fost păstrată aceeași metodologie de determinare a tarifului mediu la nivel european, utilizată de autoritate în 2006.

⁷ Vezi tabelul 2 din Anexa 2 la prezentul document.

⁸ A fost păstrată aceeași metodologie de determinare a tarifului mediu la nivel european, utilizată de autoritate în 2006.

Având în vedere cele prezentate mai sus, ANCOM propune ca nivelul tarifului de portare a numerelor nongeografice pentru servicii de telefonie mobilă să fie de **5 euro** pentru fiecare număr portat.

Anexa 1

Tarifele de portare a numerelor geografice, a numerelor independente de locație și a numerelor nongeografice, altele decât cele pentru servicii de telefonie mobilă

Tabelul 1

Țara	Tarif de portare (euro/număr portat)	Populația în 2009⁹
Austria	€ 20,79	8.355.260
Belgia	€ 4,69	10.750.000
Bulgaria	€ 12,75	7.606.551
Croația	€ 5,50	4.435.056
Cipru	€ 9,52	796.875
Finlanda	€ 18,41	5.326.314
Franța	€ 7,53	64.350.759
Grecia	€ 2,48	11.260.402
Ungaria	€ 4,69	10.030.975
Irlanda	€ 4,02	4.450.014
Italia	€ 8,47	60.045.068
Letonia	€ 8,56	2.261.294
Macedonia	€ 3,30	2.048.619
Malta	€ 16,31	413.609
Olanda	€ 2,00	16.485.787
Norvegia	€ 13,22	4.799.252
Portugalia	€ 4,01	10.627.250
Slovacia	€ 49,79	5.412.254
Slovenia	€ 5,00	2.032.362
Spania	€ 8,61	45.828.172
Suedia	€ 3,24	9.256.347
Elveția	€ 12,00	7.701.856
Marea Britanie	€ 0,53	61.634.599

⁹ Sursa: Eurostat

(<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&language=en&pcode=tps00001&tableSelection=1&footnotes=yes&labeling=labels&plugin=1>)

Anexa 2

Tarifele de portare a numerelor nongeografice pentru servicii de telefonie mobilă

Tabelul 2

Țara	Tarif de portare (euro/număr portat)	Populația în 2009¹⁰
Austria	€ 8,21	8.355.260
Belgia	€ 3,86	10.750.000
Bulgaria	€ 12,75	7.606.551
Croația	€ 5,50	4.435.056
Cipru	€ 9,52	796.875
Finlanda	€ 9,00	5.326.314
Grecia	€ 9,60	11.260.402
Irlanda	€ 2,05	4.450.014
Letonia	€ 7,91	2.261.294
Luxemburg	€ 13,00	493.500
Macedonia	€ 3,30	2.048.619
Malta	€ 9,32	413.609
Olanda	€ 5,00	16.485.787
Norvegia	€ 10,22	4.799.252
Portugalia	€ 4,01	10.627.250
Slovacia	€ 33,19	5.412.254
Slovenia	€ 5,00	2.032.362
Suedia	€ 1,52	9.256.347
Elveția	€ 8,00	7.701.856
Turcia	€ 0,91	71.517.100

¹⁰ Sursa: Eurostat

(<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&language=en&pcode=tps00001&tableSelection=1&footnotes=yes&labeling=labels&plugin=1>)